

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5755/2558

บริษัทนัยนัถ จำกัด กับพวกโจทก์ บริษัทศรีคาม จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 193/14, ป.พ.พ. มาตรา 193/15, ป.พ.พ. มาตรา 474

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อโจทก์ที่ 2 พบบ้านชำรุดบกพร่องในเดือนมกราคม 2552 จำเลยเข้าไปแก้ไขซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดบกพร่อง เป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/14 (1) แต่ต่อมาโจทก์ที่ 2 ให้นายความมีหนังสือลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2552 แจ้งให้จำเลยหยุดทำการแก้ไขชำรุดบกพร่องโดยโจทก์ที่ 2 จะหาบุคคลภายนอกมาแก้ไขเอง จึงเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดลง อายุความจึงเริ่มนับใหม่นับแต่เวลานั้นคือวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/15 วรรคสอง โจทก์ที่ 2 มีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบเพื่อชำรุดบกพร่องได้ตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม 2552 ดังนั้น เมื่อโจทก์ที่ 2 นำคดีมาฟ้องวันที่ 13 มกราคม 2554 เกินกว่า 1 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 474 ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 2,118,909.85 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีจากต้นเงิน 2,027,266.30 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง จำเลยให้การและแก้ไขเพิ่มเติมคำให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 900,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 13 มกราคม 2554) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ที่ 2 กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ที่ 2 โดยกำหนดค่าทนายความ 20,000 บาท ยกฟ้องโจทก์ที่ 1 จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิจารณาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ที่ 2 ด้วย ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์ที่ 1 กับจำเลยให้เป็นพับ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์ที่ 2 กับจำเลยทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา โจทก์ที่ 2 ว่า คดีโจทก์ที่ 2 ขาดอายุความ 1 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 474 หรือไม่ เห็นว่าเมื่อโจทก์ที่ 2 พบบ้านชำรุดบกพร่องในเดือนมกราคม 2552 จำเลยได้เข้าไปทำการแก้ไขซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดบกพร่อง เป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/14 (1) ทำให้ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความตามมาตรา 193/15 วรรคหนึ่ง ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าโจทก์ที่ 2 ให้นายความมีหนังสือลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2552 แจ้งให้จำเลยหยุดทำการแก้ไขชำรุดบกพร่องโดยโจทก์ที่ 2 จะหาบุคคลภายนอกมาทำการแก้ไขเอง กรณีจึงเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดลง อายุความจึงเริ่มนับใหม่นับแต่เวลานั้นคือวันที่ 7 พฤษภาคม 2552 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/15 วรรคสอง โจทก์ที่ 2 มีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบเพื่อชำรุดบกพร่องได้ตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม 2552 ส่วนหนังสือลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2553 เป็นหนังสือที่นายโจทก์ที่ 2 ทวงถามให้จำเลยชำระเงินค่าใช้จ่ายที่โจทก์ที่ 2 ได้ทำการแก้ไขซ่อมชำรุดบกพร่องเรียบร้อยแล้วเป็นเงิน 2,027,266.30 บาท ไม่ใช่เหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดลง ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้วินิจฉัยปัญหาข้อนี้โดยให้เหตุและรายละเอียดต่าง ๆ ไว้ชอบแล้ว ดังนั้น เมื่อโจทก์ที่ 2 นำคดีมาฟ้อง

วันที่ 13 มกราคม 2554 เกินกว่า 1 ปี นับแต่วันที่ 7 พฤษภาคม 2552 ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความ
ฎีกาโจทก์ที่ 2 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ประยูร ณ ระนอง · ภาติยะ ดวงมณี · กีกก้อง สมเกียรติเจริญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5755/2558>